

סיפורי
בדים

FABRICATION

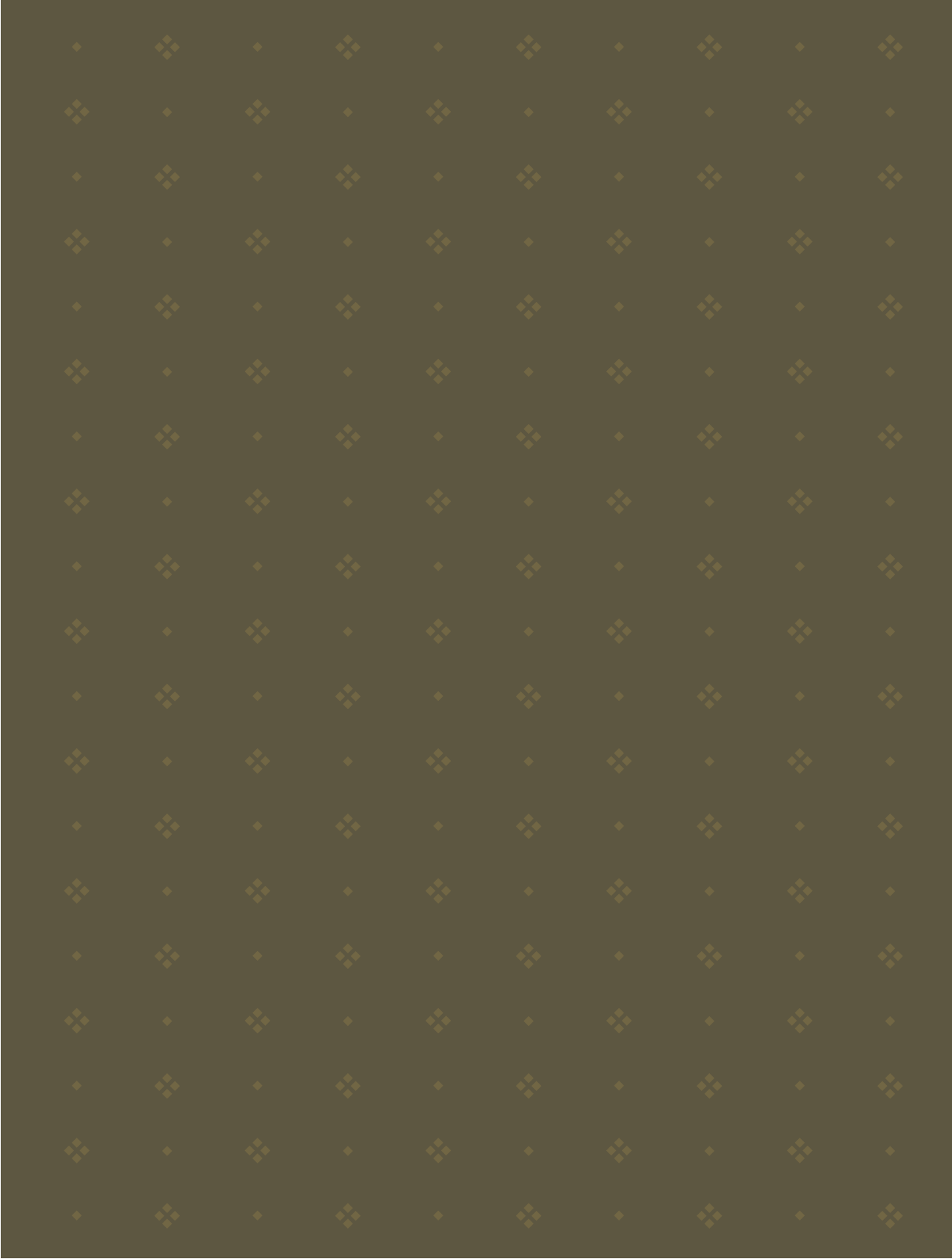
סיפורי בדים

FABRICATION

עודד בן חפ"ר וערן גילת
גלריה עירונית רחובות, מרץ 2016

Oded Ben Hefer & Eran Gilat
Rehovot Municipal Gallery, March 2016

חי·צומח·דומם

Flora, Fauna, Inanimate Matter

סמדר לוי SMADAR LEVY

שני צלמים: עודד בן חפ"ר וערן גילת. שתי סדרות של תצלומי צבע מבויימים. יפים, מרהיבים, שובי-עין. האחד מציג תצלומי סטודיו של צמחים ותפרחות בודדות, יחידות, על רקע שחור נקי. או לבן. השני מציג תצלומים מתוך הסדרה מדעי החיים (Life Science). אלה הם בעיקר¹ תצלומי סטודיו של מערכי חפצים ורקמות חיות - איברי פנים או בעלי חיים - על רקע שחור נקי.

עודד בן חפ"ר מצלם צמחים: פרחים, תפרחות וחלקי פירות של פרחים. בלשון יחיד או יחידה. פרח יסמין עדין ונבול; פרח אמריליוס קמל; תפרחת מתייבשת; מקטע עשביה יבשה האחוזה עדיין ברגב אדמה; פקעות כלנית כמושות ועוד. אלה שכבר נשרו, נובלים או כבר יבשו. רגע לפני נבילתם הסופית והתפרקותם

Two photographers, Oded Ben Hefer and Eran Gilat. Two series of staged nature photographs, beautiful, exquisite, captivating. One presents studio photographs of plants and single flower-bearing stalks against a clean black background. The other, photographs from the Life Science series. They are mainly¹ studio photographs of compositions of objects and living tissue – internal organs or animals – against a clean black background.

Oded Ben Hefer photographs plants: flowers, inflorescence and parts

עודד בן חפ"ר, ללא כותרת
Oded Ben Hefer, Untitled
2014

האורגנית, הבלתי נמנעת, הם נאספים אל הסטודיו של האמן. שם, על רקע שחור (או לבן), מנותקים מסביבתם ומזמן וחלל ספציפיים, תחת תאורה רכה ואל מול עין המצלמה, מושב לכל אחד ואחת מהם חסד יופיים הרענן. לא פריחתם המפוארת או עליבות קמילתם מצולמת, אלא הדרו של רגע גסיסתם - דיוקן חושני וייחודי בכל צמח או פרח.

כמי שגדל בבית שקירותיו עוטרו בתרשימים וציורים בוטאנים המתארים בפרטנות את שלבי ההתפתחות של צמחים עד לשיא מופעם הטבעי, בוחר בן חפ"ר בבגרותו להתבונן דווקא אל מה שלא תואר ונרשם בהם. שלב הגסיסה לפני מותם. אז, רגע לפני שמסתיים תהליך הפוטוסינתזה, מציע בן חפ"ר את רישומם באור (פוטו-גרפיה). מקבע ל'נצח' את יופיים כמו-גם אירעיותם הטבעית.

אל מול רקע שחור, על-גבי שולחן עץ כבד חשוף או עטוי מפה, מציב ומצלם ערן גילת מערכים מבוזבזים של טבע דומם. הטבע בצילומיו הינו מעולם החי - דג,

of flower fruit. In the singular. A jasmine flower; a wilted amaryllis; a shriveled inflorescence; a clump of dying weeds still clutching onto a clod of earth; a dried-up anemone bulb, and more. Those that have dropped off or are dying or have dried up. A moment before their final wilting and their inevitable organic decomposition they are collected and brought into the artist's studio. There, against a black (or white) background, they are severed from their environment and from specific time and space, and under soft lighting and in front of the camera lens their fresh beauty is restored. It is not their magnificent flowering or their dismal withering that is photographed, but rather the splendor of their final moment – a sensual and unique portrait of each plant and flower.

As one who grew up in a home whose walls were decorated with

•
עודד בן חפ"ר, ללא כותרת
Oded Ben Hefer, Untitled
2014

שחורה, עם נוכחות אדומה ובוהקת, ותחת תאורה ממוקדת - הם מביימים את גיבורי ההצגה שלהם. אך זהו היופי המוצג, זהו הבימוי החזיתי וזהו התיאטרליות הבארוקית המשותפים בתצלומיהם של השניים, המאזכרים דווקא את ז'אנר ציורי הטבע דומם.

ז'אנר זה, שרווח במרכז אירופה במאה ה-17, התמקד ביופיים של חפצים רגילים ושגרתיים, צמחים ובעלי-חי, המוצגים או מוצבים על-גבי מצע שולחן בחללי פנים, חללי הבית או הסטודיו. ההתמקדות ביופי באה על ביטויה במושאי הציור, במבניות (המבוימת) של המערך הציורי, בהמחשת החומריות המתוארת ובתאורה. אך אני חושבת כאן בעיקר על דימויי הפרחים ובעלי החיים שהיוו חלק ממאגר הדימויים של ציורי הוואניטס ('Vanitas') - תת-ז'אנר סמלי ופילוסופי של תיאורי טבע דומם שהיה אופייני לציור ההולנדי והפלמי של אותה עת. מקור המונח 'Vanitas' (ריקנות), בתרגום הלטיני לפסוק התנ"כי "הַבֵּל הַבָּלִים אֶמַר קְהָלָת,

botanical drawings and sketches that scrupulously depicted the developmental stages of plants up to the culmination of their natural appearance, in his adulthood Ben Hefer chose to observe what was not described or recorded in them; the stage of dying prior to final death. Then, just before the moment when photosynthesis ceases, Ben Hefer offers their recording by light (photo-graphy). He "immortalizes" their beauty as well as their natural transience.

Against a black background, on a heavy wooden table, either bare or covered in a tablecloth, Gilat positions and photographs staged compositions of still life. The nature in his photographs is the animal world – a fish, an octopus, a heart, a chunk of meat, strands of hair or an animal's horn. Still life originates in the kitchen, or perhaps in the laboratory. However, despite its appearance, the living in Gilat's

תמנון, לב, גוש בשר, קצוות שיער או קרן חיה. הדומם לקוח ספק ממטבח ספק ממעבדה. אולם למרות מראהו החי אצל גילת הוא כבר מת, וגם דוממיו אינם כבר בשימוש. אלה ואלה הם מוצגים מוזיאליים המושאלים ונאספים לצרכי הצילום.² מאלה ומאלה בונה גילת מיני-סצנות שולחניות מוקפדות: לרגע נראה מערך אחד כתיעוד הכנה להליך רפואי או מחקרי, אך לא. לרגע נראה מערך שני כקיטלוג או שימור מדעי, אך לא. או אחר, אדום מדם הנדמה כמראה מקום לאחר ניתוח, אך לא. בהומור ציני, ממיר ד"ר גילת, נויורוביולוג במקצועו, את הקליניות המדעית לקליניות צילומית. הוא משתעשע עם האסתטיקה של מערך התצוגה ויוצר סצינות חיות, חושניות ודרמטיות, דמיוניות עד סוריאליסטיות, של מראות עולם החי המת.

עודד בן חפ"ר וערן גילת מציגים לצופה טבע דומם צילומי מבויים. הטבע - עולם הצומח ועולם החי, דומם בתצלומיהם. וכמו בתיאטרון - על רקע תפאורה

work is already dead, and his still life objects are no longer in use. Both are museum exhibits, loaned and collected for the demands of photography.² From these two, Gilat builds meticulous table mini-scenes: for a moment one composition seems like preparatory documentation prior to a medical or research procedure, but it isn't. For a moment, another composition seems like a cataloging process or scientific preservation, but it isn't. Or another, red-as-blood, appears like a post-surgery scene, but it isn't. With cynical humor, Dr. Gilat, a neurobiologist by profession, converts clinical science into clinical photography. He toys with the aesthetics of the composition and creates living, sensual, and dramatic scenes - from the imaginary to the surrealistic - scenes of the living dead world.

Ben Hefer and Gilat present the spectator with staged photographic still

•
ערן גילת, ללא כותרת מסדרת "מדעי החיים"
Eran Gilat, Untitled from "life science" series
2011

•
בעמוד הבא: עודד בן חפ"ר, ללא כותרת
next page: Oded Ben Hefer, Untitled
2014

הַבֵּל הַבָּלִים הַכֹּל הַבָּל³ ("Vanitas vanitatum omnia vanitas"), ובתפיסה הנוצרית שדרשה ממאמיניה לזכור את המוות - 'Memento Mori'. בציורים אלה, היוו דימויי פגרי החיות מחד, ויופיים ורעננותם של הפרחים מאידך, כמו-גם הגולגולת, אור הנר או פרי נרקב, תזכורת לזמן החולף; הנבילה, הכמישה והריקבון נכחו כ'ממנטו מורי' הכרחי.

בפרספקטיבה זו, מתבהרת שוב ההתחקות אחר מובנו הקלאסי, הראשוני, של הציווי Memnto Mori במושאי הצילום של בן חפ"ר וגילת. שניהם יחד, אוחזים ומביטים ברגע מוות משני צידיו של הרגע - במה שמותו קרב, ובמה שכבר מת. שניהם עוסקים גם ביופי.

life. Nature – the world of flora and fauna – becomes still life in their photographs. And similar to the theater – against a black background, with a red and bright presence and under focused lighting – they stage their protagonists. However, this is the presented beauty, this is the on-stage direction and the baroque theatricality they share, which in fact alludes to the genre of still life paintings.

This genre, which was widespread in Central Europe in the 17th century, focused on the beauty of routine everyday objects, plants and animals that were presented or mounted on tables in interior settings. In homes or in the studio. Focusing on the beauty was expressed in the subjects of the paintings, in the (staged) structuralism of the picture's composition, in exhibiting the depicted materiality and lighting. However, here I think it is largely in the images of flowers and animals that constituted part of the collection of images in Vanitas paintings – a symbolic and philosophical sub-genre of descriptions of still life characteristic of the Dutch and Flemish painting of the time. The source of the term 'vanitas'

המוות הוא אמו של היופי; לכן ממנו,

לבדו, יתממשו חלומותינו

ותשוקותינו.

ואלאס סטיבנס, שבת בבוקר⁴

עיסוקם המשותף של בן חפ"ר וגילת ברגע המוות וביופי של מושאי צילומיהם, כמו-גם הרפרנט הציורי לעבודת הצילום שלהם, מביא עימו הידרשות לבחינה נוספת של נוכחות מושג המוות בז'אנר הציורי ויתרה מכך, לנוכחותו במדיום הצילום. אני מבקשת להתעכב כעת ולהרחיב במעט על המונח 'טבע דומם' והמוות המוטמע בו, ועל האימננטיות של נושא המוות במדיום הצילום.

אטימולוגית, המונח טבע דומם (ובאנגלית 'still life') לא היה בשימוש עד אמצע המאה ה-17. מקורו בשפה ההולנדית, במילה 'stilleven', שהופיעה ברשימות מצאי שונות ומשמעה היה תיאור דבר - טבעי או מעשה ידי אדם - דומם, קפוא וחסר תנועה ('inanimate object' או 'immolible nature'). בשנת 1675, כתב האמן והיסטוריון האמנות הגרמני יואכים פון סנדרארט (von Sandrart) על

Death is the mother of beauty; hence from her,

Alone, shall come fulfillment to our dreams

And our desires.

Wallace Stevens, Sunday Morning⁴

Ben Hefer and Gilat's shared interest in the moment of death and the beauty of their subjects, as well as the picturely referent of their photographic work, entails an additional examination of the presence of the concept of death in the picturely genre, and moreover, its presence in the medium of photography. Now I shall move on to and somewhat expand on the term 'still life' and death, which is incorporated into it, and on the immanency of death in the medium of photography.

From the etymological point of view, the term 'still life' was not in

חפצים דוממים בציור ('immobile objects'), אך רק במאה ה-18 ובצרפת, הוטבע המונח nature morte (ובעברית 'טבע מת') לתיאור מאפיין תמטי בציור של אותה עת. מאפיין שימש מאוחר יותר להגדרת הז'אנר הציורי. שימושים ראשונים במונח זה מתועדים בשני טקסטים פרטיים: במכתב שכתב הדוכס פונט דה-נמור (de Nemours) ב-1779, הוא השתמש במונח חדש זה כדי להגדיר ציורי דברים דוממים ['inanimate things' (les choses inanimées)]. ובכתיבתו ב-1780, השתמש גם ז'אן-בפטיסט דסקאן (Descamps) במונח nature morte כתיאור של ציורי חפצים דוממים ['immobile objects' (objets immobiles)].⁵ שנים מאוחר יותר, הוטבע בשפה האנגלית המונח still life (ובעברית 'חיים דוממים') לתיאור הז'אנר. באנגלית, המונח מתכתב במובנו עם ה'דומם' שבמקור הלשוני ההולנדי ועם ה'חיים', בהיפוך, שבשפה הצרפתית. גם בשפה העברית, המונח טבע דומם מצליב בתורו בין מובני המונח בשפות צרפתית ואנגלית.

(emptiness) can be found in the Latin translation of the biblical verse, "Vanity of vanities, saith Koheleth; vanity of vanities, all is vanity"³ ("Vanitas vanitatum omnia vanitas"), and in the Christian perception which required believers to remember death, "Memento Mori." In these paintings the images of animal carcasses on the one hand, and the beauty and freshness of the flowers on the other, like the skull, the candle light, or the rotting fruit, constituted a reminder of time passing; withering, drying up and decay were presented as a necessary 'memento mori.'

In line with this perspective, the quest for the classical and primary meaning of the Memento Mori dictate becomes clear in the photographic subjects of Ben Hefer and Gilat. Both cling to and scrutinize the moment of death on either side of that moment – those whose death is near, and those that are already dead. In addition, both of them deal with beauty.

בין אם נתייחס למונח 'טבע דומם' במובנו כחיים דוממים וחסרי תנועה, כטבע מת וחסר חיים, או רק כטבע דומם ליטרלית, הרי שמה שטמון במשמעותו של המונח הינו קיפאון חסר תנועה וחיים. במילים אחרות, מה שנוכח במונח זה הוא מושג המוות. וזה, עוד בטרם הציווי הדתי.

אם לחזור לתצלומיהם של עודד בן חפ"ר וערן גילת, הרי שכעת מתבהר שלא רק שאלה הן עבודות המתחקות אחר מובנו הקלאסי, הראשוני, של הציווי Memnto Mori הנוכח בז'אנר הציווי, אלא, ויתרה מכך, הן עבודות המתחקות ומתכתבות רעיונית עם מושג המוות המובנה במונח טבע דומם עצמו. או still life. או nature morte. אך המוות שבו עסקינן אינו רק מצולם, אלא מובנה גם במדיום עצמו: בצילום. מאז ספרו "מחשבות על צילום" של רולאן בארת (Barthes)⁶, לא ניתן לחשוב על צילום מבלי להזכיר את המוות. בארת מתייחס לקשר היסודי שבין צילום למוות ולאופן שבו מסמן הצילום את מה שכבר נעדר, בזמן ובחלל. את 'זה היה שם'. ממשות בלשון עבר. במילים אחרות, כל תצלום הוא כהווה של מה שהיה ואיננו. בהכרח.

use until the mid-17th century. Its source is the Dutch word stilleven, which appeared in different inventories and means description of the item – either natural or manmade – an 'inanimate object' or 'immobile nature.' In 1675, the German artist and art historian Von Sandrart wrote about immobile objects in painting, but it was only in the 18th century in France that the term 'nature morte' (literally 'dead nature') was coined as a characteristic thematic description of painting of the time, a characteristic which would later serve to define the picturely genre. Early use of this term is documented in two individual texts: in a letter written by Duc de Nemours in 1779 in which he used the new term for defining 'inanimate things' (les choses inanimees). In his writing in 1780, Jean Baptiste Deschamps also used the term 'nature morte'

עודד בן חפ"ר, ללא כותרת
Oded Ben Hefer, Untitled
2014

•
עודד בן חפ"ר, ללא כותרת
Oded Ben Hefer, Untitled
2014

"לאמיתו של דבר" כותב בארת "מה שאני מבקש בתצלום שלי (ה'התכוונות' המדריכה את מבטי) הוא המוות: המוות הוא המהות (הצורה) של אותו צילום."⁷ ולא רק זאת. התצלום השטוח והדומם, מרחיב בארת, מציג ערבוב מתעתע של שני מושגים: ה'ממשי' וה'חי'. "בקובעו שנושא הצילום היה ממשי, הצלם מגניב אלינו את האמונה שיש בו רוח חיים וזאת על שום אותה אחיזת העיניים, המביאה אותנו לייחס לממשי ערך עליון מוחלט, ערך של דבר נצחי. אולם על-ידי העברת ממשות זו אל העבר ("זה היה"), התצלום מרמז שהוא כבר מת."⁸ המוות מובנה אם כך בצילום ללא קשר לתוכנו המצולם. ולכן, כשגם התוכן עצמו עוסק במוות, התעתוע שמציב התצלום מוכפל: הממשי שצולם וקיבל ערך של דבר נצחי היה חי כמעט מת - אצל בן חפ"ר; וכבר מת - אצל גילת. יותר מכך, תעתוע כפול זה מוכפל שוב שהמבנה הצילומי מנתק את הדימוי הממשי מכל זמן וחלל ספציפיים מלכתחילה ואף, אם נחזור לרגע לאחור, נשען על ז'אנר נוסף שמושג המוות מובנה בו.

for describing the painting of 'immobile objects' (objets immobiles).⁵ Years later, the term 'still life' was coined in English in order to describe the genre. In English, the meaning of the term corresponds with 'still' in the Dutch linguistic source, and with 'life,' its reverse meaning, in French. In Hebrew as well, the term 'still nature' is a cross between the meaning of the term in French and in English.

Whether we relate to the term 'still life' in its meaning as immobile life, as dead and lifeless nature, or merely as literal still life, its meaning embodies immobility and lifelessness. In other words, the concept of death is present, even before the religious dictate.

To return to the photographs of Ben Hefer and Gilat, it is clear that not only do these works follow the classical and primary meaning of the dictate

וחלילה לנו לטעות. לא כאב האובדן או טרגיות המוות נוכחים בתצלומיהם של עודד בן חפ"ר וערן גילת. נהפוך הוא. זהו יופיו של המוות, זהו הקשר המכונן שבין מושג ה'יופי' ומושג ה'מוות' שבו עוסקים צילומיהם של השניים, קשר המאפשר את היצרים, התשוקות והמאוויים.

'memento mori,' present in the picturely genre, but moreover, they are works that ideationally investigate and correspond with the concept of death inherent in the concept 'still nature itself. Either 'still life' or nature morte. However, the kind of death we are dealing with is not only photographed, but inherent in the medium itself, i.e., in photography. Since the publication of Camera Lucida: Reflections on Photography by Roland Barthes,⁶ one can no longer speak of photography without mentioning death. Barthes related to the basic connection between photography and death and the way in which photography signifies what is absent, in time and space, "that-has-been." Reality in the past tense. In other words, every photograph is the present of what was and no longer is. Inevitably. "Ultimately, what I am seeking in the photograph taken of me (the 'intention' according to which I look at it) is Death: death is the eidos of that Photograph."⁷ Furthermore, Barthes expands, the flat and inanimate film presents a misleading mixture of two concepts:

- 1 סדרת התצלומים של ערן גילת כוללת גם תצלומי-חוץ מבוימים. בטקסט זה, בחרתי להתמקד בתצלומי הסטודיו.
- 2 השאלת מוזיאון הטבע של אוניברסיטת תל אביב.
- 3 ספר קוהלת, פרק א', פסוק ב'
- 4 Wallace Stevens [(1923) 1990]. "Sunday Morning", in: The Collected Poems of Wallace Stevens New York: Vintage Books
- 5 Norbert Schneider [(1990) 2003]. Still Life, Taschen. pp. 7
- 6 רולאן בארת [1988] (1980). מחשבות על צילום. תרגום: דוד ניב. ירושלים: כתר
- 7 שם, עמ' 20
- 8 שם, עמ' 82

the real and the living. When he states that the topic of photography is real, the photographer stealthily inculcates in us the belief that it was alive, due to a deception that prompts us to attribute to the real an absolute sublime value, the value of something immortal. However, by transferring this reality to the past ("it happened") the photograph alludes to the fact that it is already dead."⁸

Thus, death is built into photography regardless of the photographed content. Consequently, when the content matter also deals with death, the deceit the photograph presents is two-fold: the real that was photographed and attributed the value of something immortal was an almost-dead-living-object – in Ben Hefer's work, and already dead – in Gilat's work. Moreover, this double deception is redoubled when the photographic structure detaches the real image from all specific aspects of time and space and even – if we may go back for a moment – relies on another genre in which the concept of death is embedded.

Make no mistake. It is not the pain of loss, nor the tragedy of death that are present in Ben Hefer and Gilat's photographs. On the contrary. It is the beauty of death, the defining link between the concept of 'beauty' and the concept of 'death' in which they engage. A link that endorses desires, passions, and wishes.

- 1 Eran Gilat's photographic series also includes staged exterior photographs. For this text I chose to focus on his studio photographs (SL)
- 2 On loan from the Tel Aviv University Natural History Museum.
- 3 Ecclesiastes, Chapter 1, Verse 2.
- 4 Wallace Stevens [(1923) 1990], "Sunday Morning" in: The Collected Poems of Wallace Stevens, New York: Vintage Books.
- 5 Norbert Schneider [(1990) 2003], Still Life, Taschen, p.7
- 6 Roland Barthes (1981). Camera Lucida: Reflections on Photography, New York: Hill and Wang
- 7 Ibid
- 8 Ibid

•
ערן גילת, ללא כותרת
Eran Gilat, Untitled
2013

•
בעמוד הקודם: עודד בן חפ"ר, ללא כותרת
previous page: Oded Ben Hefer, Untitled
2014

•
ערן גילת, ללא כותרת מסדרת "מדעי החיים"
Eran Gilat, Untitled from "life science" series
2011

•
בעמוד הבא:
ערן גילת, ללא כותרת מסדרת "מדעי החיים"
next page:
Eran Gilat, Untitled from "life science" series
2015

•
ערן גילת, ללא כותרת מסדרת "מדעי החיים"
Eran Gilat, Untitled from "life science" series
2010

•
בעמוד הבא:
ערן גילת, ללא כותרת מסדרת "מדעי החיים"
next page:
Eran Gilat, Untitled from "life science" series
2015

•
ערן גילת, ללא כותרת מסדרת "מדעי החיים"
Eran Gilat, Untitled from "life science" series
2010

•
מימין: ערן גילת, ללא כותרת מסדרת "מדעי החיים"
opposite: Eran Gilat, Untitled from "life science" series
2015

•
עודד בן חפ"ר, ללא כותרת
Oded Ben Hefer, Untitled
2014

•
ערן גילת, ללא כותרת
Eran Gilat, Untitled
2014

•
בעמוד הבא: ערן גילת, ללא כותרת
next page: Eran Gilat, Untitled
2015

•
ערן גילת, ללא כותרת
Eran Gilat, Untitled
2008

•
ערן גילת, ללא כותרת
Eran Gilat, Untitled
2015

•
ערן גילת, ללא כותרת
Eran Gilat, Untitled
2008

•
בעמוד הקודם: עודד בן חפ"ר, ללא כותרת
previous page: Oded Ben Hefer, Untitled
2014

•
עודד בן חפ"ר, ללא כותרת
Oded Ben Hefer, Untitled
2014

הגלריה העירונית לאמנות
מרכז התרבות ע"ש מ. סמילנסקי, רחובות

Rehovot Municipal Gallery
Smilenski Culture Center

אוצרת ומנהלת הגלריה: אורה קראוס
תרגום לאנגלית: מרים טליתמן
עיצוב והפקה: דנה ודן
נדפס בע.ר. הדפסות, מרץ 2016
© כל הזכויות שמורות

Curator and gallery manager: Ora Kraus
English translation: Miriam Talisman
Design and production: Dana and Dan
printed in A.R. print, March 2016
© All rights reserved

עיריית רחובות
החברה העירונית לתרבות ספורט ונופש
משרד התרבות והספורט

